

[Himmelstrup.]

ken, og alle de Dispositioner, der i saa Henseende foretages af Seddelbanken, sker jo for Finansministeriet og efter nøje Følgelse med dette Ministerium.

Det var altsaa Aarsagen til, at vi fra vor Side syntes, at Finansudvalget havde et billigt Krav paa at faa at vide, hvad der foreligger i den Henseende, hvilke Muligheder vi har for til 1942 at imødegaa den — det tror jeg ogsaa godt man kan sige — meget vanskelige Situation, som da marcherer op imod os, i hvor høj Grad vi vil være i Stand til at tilbagebetale dette Laan; det er jo afhængigt af, hvilken Beholdning man maatte ligge inde med af de paa-gældende Obligationer, hvad man har købt op, og kan man ikke det, kan man blive nødt til at forsøge at faa Laanet fornyet, hvad der kan blive meget svært til den Tid; det skal jeg indrømme.

Nu vil jeg sige, at de Oplysninger, den højtærede Finansminister gav — ja, jeg vil ikke sige, at de var helt uden Værdi, det kan man ikke sige, men til Belysning af Situationen, som den foreligger i dette Øjeblik, var de næsten uden Værdi. Det var jo ikke saadan, at Finansministeriet havde haft Evne og Adgang til at gøre store Indkøb, og for saa vidt tror jeg, man maa sige, at den overstrømmende Ros, som Bladet „Social-Demokraten“ udøste over den højtærede Finansminister i Maj Maaned, var mindre vel betænkt, i hvert Fald mindre vel begrundet paa Grundlag af de Dispositioner, som det viste sig den højtærede Finansminister havde foretaget. Jeg bebrejder ham i og for sig ikke dette, for jeg tror ikke, han havde været i Stand til at foretage yderligere Dispositioner, men den Omstændighed, at Sagen var Genstand for en Omtale i Pressen paa den Maade, hvorpaa den socialdemokratiske Presse plejer at omtale socialdemokratiske Ministre paa, maatte lade formode, at der var foretaget noget meget vigtigt i finansiell Henseende. Det viste sig altsaa, at det kun var meget beskedent, hvad der var sket, og da vi fik Samraad i Finansudvalget, var det ikke muligt at trække ud af den højtærede Finansminister andet end Oplysninger om, hvad Finansministeriet havde foretaget; hvad der var foretaget fra anden Side, vilde den højtærede Finansminister aldeles ikke udtale sig om, altsaa om de Beholdninger af disse Dollarobligationer, som maatte være til Stede andetsteds end i Finansministeriet.

Naturligvis kunde den højtærede Fi-

nansminister have udtalt sig om det, for som jeg nævnte før, maa der nødvendigvis være et meget nøje Samarbejde mellem Ministeren og Seddelbanken paa dette Omraade, fordi det er Finansministeriet, der har Laanet, og ikke Seddelbanken. Det er klart, at saadan er det, og derfor synes jeg — og det er noget, jeg gerne vil understrege —, at det for Finansudvalget og dets fremtidige Virksomhed er overmaade betænkeligt, at en Finansminister nægter at give Oplysning om den Slags Forhold. Hvad Mening er der egentlig i Finansudvalgets Arbejde, hvis man ikke kan faa at vide, hvad der foretages til Imødegaaelse af overmaade vigtige finansielle Situationer, som Finansudvalget ogsaa til sin Tid skal tage Stilling til og Medansvar for?

Det er — jeg gentager det ogsaa her — en parlamentarisk Usømmelighed over for Finansudvalget, at Finansministeren ikke har villet give saadanne Oplysninger. Jeg ved ikke, hvad Grunden kan være. Der er jo kommet en Del Hemmelighedskræmmeri ind i den nuværende Regerings Maade at arbejde paa, i dens Administration. Det er snart saadan, at man belægger alle offentlige Anliggender, eller overmaade mange, med Tavshedspligt, og jeg kunde fristes til at føje til, at der er en Tilbøjelighed til at paalægge Tavshedspligt netop i saadanne Anliggender, som kan indeholde visse Ubehageligheder for Regeringspartierne, selv om der ikke er de fjerneste økonomiske Momenter i dem. Denne Tavshedspligt gennemføres mange Gange af rent politiske Grunde, og ikke fordi den i sig selv er nødvendig.

Vi vilde gerne have haft at vide — det staar ogsaa i Samraadet —, paa hvilken Tid disse Obligationer var blevet indkøbt, og hvad Pris der var givet for dem. Det er altsaa et Spørgsmaal om Kursen, og naar jeg nu staver og lægger sammen, tror jeg, man kan sige — jeg ved ikke noget om det, for det har man ikke kunnet faa at vide, men idet jeg gaar ud fra, at de fleste Indkøb er foretaget i Foraaret og Sommeren og væsentlig af de 6 pCts Dollarobligationer, saa vilde jeg jugere — jeg ved, som sagt, ikke noget om det, der er heller ikke sagt noget om det i Seddelbanken —, at de er indkøbt til en Kurs af omkring ved, skal vi sige 95, og pr. 1. Januar noteres disse Obligationer i 67½.

Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man holder saadan noget hemmeligt. Der kommer paa den Maade overmaade let mange Rygter i Omløb, som er helt urimelige;